

Autoritate asupra păcatului

din "Tu poți avea o viață fericită"

Elmo Clair Hadley

© SoundWords, Online începând de la: 22.12.2021, Actualizat: 22.12.2021

© SoundWords 2000–2020. Toate drepturile rezervate.

Toate articolele sunt prevăzute pentru folosirea exclusiv personală. Ele pot fi distribuite și fără cererea permisului de distribuire. Sunt interzise orice forme de multiplicare în scopuri comerciale. Publicarea pe alte pagini de internet este permisă numai cu acceptul redacției noastre.

Versete călăuzitoare: Romani 7; Ioan 16.33

Păcatul are un efect distructiv asupra bucuriei, deoarece intră în conflict cu natura sfântă a credinciosului. Aceasta creează un sentiment umilitor de înfrângere. Când facem lucruri pe care conștiința noastră le condamnă, ne simțim rău. Putem încerca să uităm de ea, dar aceasta nu este soluția la problema noastră. Autoritatea asupra păcatului este singurul lucru care ne poate face fericiți. Dar cum putem obține această autoritate?

Înainte ca credinciosul născut din nou să învețe secretul victoriei, el comite un păcat pe care îl urăște; dar pare neputincios în a-l birui. Iată descrierea lui Pavel despre această luptă care duce la victoria în Isus:

Romani 7.18-25: Pentru că știu că în mine, adică în carnea mea, nu locuiește nimic bun: pentru că voința este cu mine, dar înfăptuirea binelui, nu. Pentru că nu binele pe care-l vreau îl practic, ci răul pe care nu-l vreau, pe acela îl fac. Iar dacă ceea ce eu nu vreau, aceea practic, nu mai fac eu aceasta, ci păcatul care locuiește în mine. Gădesc deci legea aceasta că, pentru mine, care vreau să practic binele, răul este cu mine. Pentru că, după omul dinăuntru, îmi place legea lui Dumnezeu, dar văd o lege diferită în mădularele mele, luptând împotriva legii minții mele și ducându-mă în robia legii păcatului, care este în mădularele mele. O, nenorocit om ce sunt! Cine mă va elibera din acest trup al morții? Mulțumesc lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru. Astfel deci eu însumi, cu mintea, slujesc legii lui Dumnezeu, dar, cu carnea, legii păcatului.

În aceste versete se vorbește despre trei legi:

- *Legea lui Dumnezeu* este această revelație a voii Sale cu privire la om.
- *Legea Duhului* este acțiunea naturii noi din fiecare suflet născut din nou, care se bucură de voia lui Dumnezeu și urăște păcatul.
- *Legea păcatului* este acțiunea vechii naturi, care vrea întotdeauna să-și facă propria voință în opoziție cu voința lui Dumnezeu. Aceste două naturi - natura sfântă, pe care fiecare creștin credincios o primește de la Dumnezeu, și natura păcătoasă, moștenită de la Adam prin naștere naturală - sunt în opoziție totală una față de cealaltă. Una iubește păcatul și se agață de păcat, cealaltă iubește voia lui Dumnezeu și se străduiește să o facă. Luptele sunt rezultatul, iar credinciosul este trist ori de câte ori lasă loc păcatului.

Această experiență de luptă și înfrângere, care durează adesea luni, chiar ani, este foarte umilitoare și dureroasă. Dar îl face pe credincios să înțeleagă două lucruri: că nu există nimic bun în el în mod inerent și că el nu are nicio putere în el însuși pentru a împlini voia lui Dumnezeu, chiar și după ce a devenit părtaș la noua natură.

Pe măsură ce aflăm aceste adevăruri dureroase despre păcătoșenia noastră totală și despre neputința de a lupta cu păcatul prin propriile noastre forțe, adesea strigăm în neputință, așa cum a făcut Pavel: „O, nenorocit om ce sunt! Cine mă va elibera din acest trup al morții?”

(Romani 7.24). Dacă vrem să avem vreodată biruință asupra păcatului, puterea trebuie să vină dintr-o sursă din afara noastră. De îndată ce ne uităm în exterior în căutarea unui eliberator, îl descoperim pe Isus Hristos ca răspuns la strigătul nostru plin de chinuri: „Cine mă va elibera?”. El este singurul care ne poate elibera atât de condamnare, cât și de puterea păcatului.

Cea mai mare parte a suferinței acestei lupte cu păcatul se datorează conștiinței, care îl condamnă în mod constant pe credincios pentru că a lăsat loc păcatului. Dar faptul măreț și glorios al Evangheliei harului lui Dumnezeu este că, deși conștiința noastră condamnă păcatul, Dumnezeu nu ne condamnă niciodată, pentru că ne vede în Hristos, care a plătit deja pedeapsa pentru păcat pe cruce. Astfel, suntem liberi și în afara condamnării și a judecății: „Deci acum nu este nici o condamnare pentru cei în Hristos Isus” (Romani 8.1). Viața pe care o avem acum curge în sufletele noastre de la El, Izvorul și Sursa vieții. „Pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi” (Ioan 14.19b) sunt cuvintele Lui Însuși pentru noi. Răspunsul nostru este: „Hristos este viața noastră” (Coloseni 3.4). Acesta este minunatul adevăr al lui Dumnezeu eliberator al sufletului. El nu ne mai vede în vechea noastră natură. El a terminat cu ea și ne vede doar în viața nouă pe care o avem în Hristos. Și El ne-a dat Duhul Său ca să locuiască în noi, să dezvolte viața Sa nouă în noi și să ne dea puterea Sa asupra păcatului.

Așadar, Hristos este răspunsul pentru toate luptele noastre. Trebuie să încetăm să mai încercăm să învingem tendințele păcătoase ale naturii noastre vechi prin forțele noastre proprii și să începem să Îl lăsăm pe El să lucreze în noi eliberarea și biruința asupra păcatului, pe care o dorim atât de mult. Tot așa, noi nu avem nici puterea de a aduce roade, deși în noua noastră natură tânjim să facem acest lucru. Ce ușurare pentru nenorocirea noastră atunci când ajungem la sfârșitul cu noi înșine și începem să ne încredem în El; când ne recunoaștem neputința și privim la Domnul. El dă putere asupra păcatului și face să crească roade care aduc bucurie și pace.

Hristos ne-a dat un exemplu simplu despre cum funcționează acest lucru: „Rămâneți în Mine și Eu în voi. După cum mlădița nu poate aduce rod de la sine, dacă nu rămâne în viță, tot așa nici voi nu puteți aduce rod, dacă nu rămâneți în Mine. Eu sunt vița, voi mlădițele. Cine rămâne în Mine și Eu în el, acela aduce mult rod; pentru că fără Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15.4,5). De unde a luat ramura puterea de a produce un rod atât de minunat? Nu de la ea însăși, ci de la vița de vie, care și-a lăsat seva fortifiantă să curgă în ramură pentru a produce roade.

Nu pierde niciodată din vedere marele fapt că Hristos este răspunsul la toate dificultățile. Fără El nu putem învinge. Cu cât avem mai mult contact cu El, cu atât mai multe roade vom aduce. Fără El, rodirea este imposibilă. Fără El nu vom avea niciodată o bucurie reală și durabilă. El este sursa oricărei bucurii. În El putem avea o viață fericită!

**„V-am spus acestea ca să aveți pace în Mine.
În lume aveți necaz, dar îndrăzniți: Eu am învins lumea”. (Ioan 16.33)**

Tradus de la: [Macht über die Sünde](#)
Titlul original: „Power over sin”, „Happy living”
Tradus din: *You Can Have a Happy Life*

Sursa: www.stempublishing.com

Traducere: Ion Simionescu